

Сергєєнко А. О.

Державний торговельно-економічний університет

Nastya2006ua@gmail.com

м. Київ

ЧИ МАЮ Я ПРАВО НА КОХАННЯ?

Щоб зрозуміти, чи має людина право на кохання, потрібно зрозуміти чим воно є. Що таке кохання взагалі? Щоб відповісти на це питання, слід спочатку зрозуміти яке визначення має поняття «кохання».

Етика визначає любов як вище морально-естетичне почуття, яке являє собою міцну душевну прихильність і безкорисливе прагнення до іншої людини. З точки зору психології, кохання – відносно стійке, глибинне, що досягає сили пристрасті, домінуюче почуття тяжіння одного індивіда до іншого; комплексний афективний стан і переживання, пов'язане з первісним лібідинозним катексисом об'єкта. Філософія визначає любов як поглиблене почуття, спрямоване на іншу особу, людську спільність або ідею. Медичне визначення любові: любов – це типове антропологічне захворювання, що характеризується ураженням життєво-важливих органів, частково серця й центральної нервової системи. Кожна галузь має власне визначення поняття кохання, оскільки питання його природи завжди турбувало людей, але що таке кохання з юридичної точки зору?

Юридичного визначення терміну «кохання» в законодавстві України немає, оскільки право регулює зовнішні дії, а не внутрішні почуття. В законодавстві немає визначеного права на кохання.

Тому, щоб визначити чи юридично людина має право на кохання, ми маємо звернутися до Конституції України, де зазначено, що кожна людина має права і свободи, а саме на недискримінацію, свободу волевиявлення, і так само на вільне кохання. Але, як було вже зазначено, нормативно-правові документи не можуть регулювати або якоюсь мірою впливати на внутрішні почуття людини.

Отже, кохання є юридично дозволеним і не може бути забороненим. Але конкретної статті, яка б напяму надавала нам це право не існує, тож слід розглянути це поняття більш детально, щоб дізнатися які нормативно-правові документи, або окремі статті надають це право.

Щоб обрати статті, які надають право на кохання, слід звернутися до мого власного тлумачення цього поняття. Під поняттям «кохання» я маю на увазі любов двох людей одне до одного. Вчені ведуть дискусії про поліаморію: чи людина дійсно може мати почуття до декількох людей одночасно, і чи ці почуття дійсно є коханням. Для мене кохання – інтимне почуття, що може присутнім лише між двома людьми.

Українське суспільство досить упереджено ставиться до стосунків, в яких знаходиться більше двох людей, можливо саме через це я так само маю упереджене ставлення до такого типу відносин. Законодавство України не визнає поліаморні стосунки, а полігамія (шлюбні стосунки, які включають в себе декілька осіб) не є легітимною в Україні. Такі стосунки не є забороненими, але не мають підтримки у суспільстві та не мають правового захисту. Кримінальна чи адміністративна відповідальність за такий спосіб життя не передбачена, якщо всі учасники є повнолітніми та діють за добровільною згодою.

Юридичним проявом кохання чоловіка і жінки є шлюб. Отже нормативного правовим документом в такому разі є сімейний кодекс України, який визначає шлюб як добровільний союз чоловіка і жінки. Одним з проявів любові чоловіка та жінки є поява дитини. Право на дитину, на захист її прав також надано сімейним кодексом України. Подружжя стає сім'єю за умови появи дитини, згідно з українським законодавством.

Сімейний кодекс України регулює сімейні відносини, надає права кожному члену сім'ї, є тим самим документом, який надає право на любов, й ці права захищають. Згідно з наданим визначенням кохання – конкретні статті, які надають це право для чоловіка і жінки з сімейного кодексу України:

- Стаття 23. Право на шлюб
- Стаття 4. Право на сім'ю
- Стаття 49. Право на материнство
- Стаття 50. Право на батьківство

Шлюб є союзом чоловіка і жінки, але якщо ми говоритимемо про одностатеві союзи, якими документами вони регулюються? У деяких країнах поняття шлюбу містить в собі не лише союз чоловіка і жінки, а й союзи жінки і жінки або чоловіка і чоловіка. Деякі країни забороняють будь-які прояви нетрадиційних стосунків. Україна не відноситься до жодної з цих категорій, оскільки нетрадиційні стосунки не можуть отримати статусу шлюбу, але є дозволеними й люди, які мають нетрадиційні орієнтацію захищені законом, оскільки мають права, як і кожна людина в Україні.

В Україні були спроби узаконення одностатевих шлюбів, але відповідного законопроекту (№9103, «Про інститут реєстрованих партнерств») прийнято не було. Незважаючи на те, що він був націлений і на одностатеві, і на різностатеві, він би став проривом для ЛГБТ-спільноти. Хоча партнерство не визнається шлюбом, такий союз є гарною йому альтернативою.

Наразі нормативно-правових документів які регулюють одностатеві відносини не існує, але є ті, що гарантують свободу, недискримінацію осіб; проте не можна сказати, що ці документи стосуються лише ЛГБТ-спільноти, оскільки вони визначають права кожної людини. Жодна людина не має бути дискримінованою.

На мою думку, кожна людина має право на кохання та захист своїх прав. Навряд чи Україна та її суспільство готові до узаконення одностатевих шлюбів, оскільки суспільство досі упереджено ставиться до нетрадиційних стосунків, проте українська солодь робить зрушення у цьому питанні, а саме суспільство стає толерантнішим. Тому я вважаю, що законопроект №9103 (Про інститут реєстрованих партнерств) має бути прийнятий.

У висновку варто зазначити: кожна людина має право на кохання, але в Україні стосунки чоловіка та жінки є більш захищеними й узаконеними, ніж одностатеві стосунки, а поліаморні стосунки (ті, в яких більше двох людей) не є визнаними взагалі. Кожна людина має право на кохання, людина також є вільною у виборі партнера, але це право не є окремим, а виходить з інших прав. Право на узаконення кохання мають тільки союзи чоловіка і жінки, тож одностатеві союзи хоч і мають права, є менш захищеними в даному випадку. На мою думку, Україна має продовжувати свій шлях до толерантності, й прийняти законопроект №9103, «Про інститут реєстрованих партнерств», а суспільство має стати більш терпимим, оскільки кожна людина має право на кохання й вірний вибір партнера або партнерки, й юридично це закріпити в законодавстві.